

[Jørgen Estrup]

gelse til at være med til at fastsætte gebyrer m.m., som vedrører lånene til det almennyttige boligbyggeri.

Jeg synes egentlig, det er en meget god idé, at der er overensstemmelse mellem de omkostninger, man pådrager kreditforeningerne ved låntagningen, og det, man rent faktisk betaler i gebyr. Det kan godt være, at Fremskridtspartiet har en anden holdning, men indtil videre synes jeg egentlig, at det er et godt udgangspunkt. Jeg er i hvert fald ikke til sinds at støtte den holdning, at fordi man ikke kan lide den almennyttige sektor og egentlig ønsker den hen, hvor peberet gror, skal den have lov til at betale mere og derved pådrage staten ekstra udgifter. Det synes jeg er en rigtig dårlig politik, selv set med Fremskridtsøjne.

Men som sagt: Konklusionen er den samme, vi kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jørgen Estrup er en af de få, der gjorde sig den ulejlighed at kommentere anden del af lovforslaget, og det skal hr. Jørgen Estrup selvfølgelig have tak for. Men hr. Jørgen Estrup er nok lidt for konservativ i sin vurdering af Fremskridtspartiets forslag og lidt for bundet af, at når Fremskridtspartiet siger noget, plejer der at stikke et eller andet under.

Hr. Jørgen Estrup kom med den bemærkning, at vi ville have boligselskaberne hen, hvor peberet gror. Det er slet ikke tilfældet, det er slet ikke det, der er udgangspunktet. Vi har kunnet konstatere, at i kreditforeningerne sidder de almennyttige sociale boligselskaber med en sådan magt, at i de ledende organer, på generalforsamlinger osv. kan man komme i den situation, at det er deres stemmer, som afgør, at man beslutter at sende nye gebyrer og nye reservefondsbidrag osv. ud til låntagerne, men altså bare ikke til dem selv, fordi de har en særlig rabatordning. Og det er det fænomen, vi vil have ændret. Der skal ikke være nogen rabatordning, det skal være sådan, at de også er med i den solidariske hæftelse for gebyrer og reservefondsbidrag osv.

Flere ordførere har taget det udgangspunkt under denne debat, at Fremskridtspartiet ønsker, at de sociale og de almennyttige boligselskaber skal betale en højere pris. Nej, vi var såmænd tilfredse, hvis de bare betalte den

samme pris som de almindelige låntagere; så ville der være en vis logik og en vis solidaritet, frem for at de almennyttige og de sociale boligselskaber sidder med en ret betydelig stemmemagt, mens det økonomiske ansvar, der følger med magten, er tilsvarende mindre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det kan da godt være, at hr. Kim Behnke har ret i, at mine reaktioner på Fremskridtspartiets forslag en gang imellem er lidt rygmarvsprægede eller konservative. Jeg ved ikke, om det er det samme; det kan man jo diskutere.

Men i hvert fald synes jeg, det er godt, at vi får diskussionen, for som jeg forstår det, hr. Kim Behnke siger, sidder den almennyttige sektor altså med en særlig stemmeindflydelse og mulighed for at præge beslutningerne i kreditforeningerne. Men så er det da lige præcis en fordel, at vi har boligministeren i baggrunden, at der er nogle, der kigger den almennyttige sektor over skulderen og sikrer sig, at det ikke går helt skævt – hvis det altså er rigtigt, som hr. Kim Behnke siger, at den almennyttige sektor skulle prøve på at trække tingene skævt, hvad jeg ikke har nogen viden om; jeg synes i og for sig, at argumenterne peger i den modsatte retning.

Så lad os beholde bemyndigelsen. Vi ved jo godt, at årsagen til, at vi fik bemyndigelsen i sin tid, var en helt konkret sag, hvor kreditforeningerne ønskede at sætte gebyrerne op, men hvor man fra regeringens side sagde stop, for det kunne vi ikke klare, vi skulle beskytte de offentlige udgifter. Og derfor synes jeg egentlig, at vi måske skulle gøre lidt mere ud af det. Udgangspunktet må være de omkostninger, der er forbundet med låntagning, ikke nogle forskellige sym- eller antipatier eller overvejelser om, hvem der har størst magt i kreditforeningerne. Det må være de reelle omkostninger ved låntagningen, der er afgørende.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo noget underligt noget at påstå, at det er godt, boligministeren kan se den almennyttige sektor i kortene. Jeg tror ikke, at boligministeren – uanset om han stod på hovedet –